

بررسی بحران زیست محیطی در مأموریت مطالعه موردی: نقش مدیریت آب رودخانه جیحون و سیحون و تاثیر آن بر بحران دریاچه آرال

دکتر عبدالرضا فرجی راد^۱ سید هادی ساداتی^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۱۶

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۱۳

چکیده:

موضوع آب و تاثیر آن در حیات بشر نیاز به استدلال و تجزیه و تحلیل ندارد اما رشد جمعیت و بالا رفتن سطح زندگی و رشد شهر نشینی توأم با ارتقا ابعاد صنعتی و تکنولوژیکی زندگی در جهان باعث شده تا در مورد استفاده بهینه از آب و حوزه های آبی موجود در جهان با تأمل و درایت و برنامه ریزی عاقلانه حرکت کرده و به تبع چنین شرایطی مسائل زیست محیطی رانیز در نظر گرفته و با کنار گذاشتن رقابت‌های بیهوده سیاسی در صدد تعیین رژیمی عادلانه برای بهره برداری همه کشورها و ملت‌ها از پهنه های آبی موجود (که رفته رفته با بی دقتی در حال کاهش هستند) و بهبود اقتصاد ملی بود. از این رو ژئوپلیتیک آب در حوزه دریاچه آرال بدليل وجود پنج کشور حاشیه این دریاچه به عنوان یک پدیده مورد بررسی مدنظر این مقاله است که با عدم وجود یک مدیریت کارآمد در حال نابودی و ایجاد یک بحران زیست محیطی در منطقه است و لزوم تبیین همه جانبه مدیریت منطقه ای و دست یابی به یک راه حل مرضی الطرفین را خاطر نشان می کند. این تحقیق با استفاده از منابع کتابخانه ای و روش توصیفی و تحلیل داده ها انجام شده است.

کلید واژگان:

آسیای مرکزی، جیحون، سیحون، دریاچه آرال، مدیریت، بحران، آبیاری، اقتصاد

۱. استادیار ژئوپلیتیک دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۲. نویسنده مسئول: دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات منطقه ای دانشگاه علامه طباطبائی تهران

S.H.Sadati@yahoo.com

مقدمه:

آشنایی اجمالی با دریاچه آرال:

حوزه دریاچه آرال یکی از مناطق مورد توجه دیرینه‌شناسان و محققانی است که به فعالیت در حوزه انسانهای نخستین تحقیق می‌کنند و در برخی کتب آورده شده که مأمن انسانهای نخستین در منطقه آسیای مرکزی بوده است. دریاچه آرال در مرکز آسیا مرکزی قلب تپنده زندگی در این منطقه است که با شریان حیاتی سیر دریا و آمور دریا تقاضه می‌گردد. حوزه آبخیزداری این دریاچه بیش از ۱۵۴۰۰ کیلومتر مربع می‌باشد که منجر به زیر کشت رفتن نزدیک به ۸ میلیون هکتار شده است. (www.Cawater.info) طول بستر دریاچه در بلندترین خط ساحلی (به انضمام مناطق خشک شده) ۴۲۸ کیلومتر و عرض ترین قسمت آن نیز ۲۸۴ کیلومتر پهناوارد (Ibid)

این دریاچه بین دو کشور قرقاستان و ازبکستان قرار گرفته است که مناطق شرقی آن دارای عمق کم و مناطق غربی آن عمق بیشتری دارد و عمیق‌ترین نقطه آن در نزدیکی سواحل قرقاستان به عمق ۵۳ متر می‌باشد.

بعاد بحران در حوزه آبی دریاچه آرال

دریاچه آرال که در گذشته چهارمین دریاچه بزرگ جهان محسوب می‌شده است امروزه با بحران خشک شدن مواجه شده است. با استفاده از برنامه گوگل ارث و رفتن به منوی تاریخی آن شما می‌توانید با زوم روی ناحیه آرال میزان تغییرات حادث شده در ۵۰ سال اخیر در این بزرگترین اکوسیستم آبی آسیای مرکزی را مشاهده کنید. هم اکنون در سال ۲۰۱۰ دریاچه به صورت سه دریاچه کوچک، یکی در شمال در دهانه سیر دریا و یکی در جنوب در امتداد اتصال جیحون‌نباله آن نیز در سواحل غربی بستر خشک شده دریاچه، در کنار سواحل قرقاستان که دارای عمق زیادی است مشاهده می‌کنید.

در دهه ۱۹۶۰، همزمان با شروع برنامه شوروی برای مدیریت آب و کشاورزی در آسیای مرکزی وسعت دریاچه ۶۶۹۰۰ کیلومتر مربع بوده است و حجم آبی معادل ۱۰۹۰ کیلومتر مکعب را در خود جای داده بود. (Spoor, ۱۹۹۲) و حوزه آبخیزداری آن به ۱۵۴۹۳۴۰۰ هکتار بالغ می‌شد که مناطقی از ۵ جمهوری آسیای مرکزی به علاوه ایران و افغانستان را در بر می‌گرفت. اما هم اکنون طبق آمار وسعت آبی دریاچه به کمتر از ۲۰۰۰۰ کیلومتر مربع رسیده است و حجم آب آن نیز به ۱۲۴ کیلومتر مکعب کاهش یافته است. (Spoor, ۱۹۹۲). برخی پیش‌بینی‌ها حکایت از این مسئله دارد که دریاچه با ادامه شرایط کنونی طی ۱۰ سال آینده ناپدید می‌گردد (Spoor, ۱۹۹۲: a ۴۰: ۱۹۹۲)، البته با درک این نکته که دریاچه در ماههای خشک سال به یک بیستم

آب مهمترین عامل ایجاد جوامع بشری و تداوم آن، در طول تاریخ بوده است. این فاکتور حیات ساز در تاریخ زندگی انسان دارای اهمیت یکسانی نبوده و در برخی دوره‌های تاریخ و در برخی مناطق عامل مهم اما حساسیت برانگیزی نبوده و در برخی دیگر از مناطق این عامل تابدانجا اهمیت می‌یافتد که جنگ برای تصاحب آن رویدادی بدیهی و پیش پا افتاده تلقی می‌گردد. پس از انقلاب صنعتی و دویست سال بی توجهی بشر نسبت به تبعات زیست محیطی توسعه افسار گسیخته در کنار ارزشی شدن مصرف آنبوه به عنوان یکی از مظاہر جامعه توسعه یافته، تأمین آب در سطح جهان چه از بعد کمی و چه کیفی به دغدغه جدیدی برای بشر تبدیل گردید.

در این میان آب در آسیای مرکزی به دلیل میزان بارش کم و موقعیت رُوپلتیک خاص منطقه چه در گذشته و چه در حال از اهمیت زیادی برخوردار بوده است، اهمیتی که موضع گیری های سیاسی کشورهای منطقه را حتی در قرن بیست و یکم تحت تاثیر قرار داده است. حوزه آبی آرال در این منطقه به عنوان مهمترین اکو سیستم آبی آسیای مرکزی زندگی اجتماعی و سیاسی مردم را تحت تاثیر قرار داده است. این دریاچه که در گذشته چهارمین دریاچه بزرگ جهان محسوب می‌شد به دلیل اقدامات غیرمسئلرانه و عدم آینده نگری در یک دوره ۵۰ ساله در معرض خشک شدن قرار گرفته است. میراثی که با مدیریت روسی در دوره شوروی سابق شروع شد و با بی تدبیری و درگیری در اختلافات منطقه‌ای بین کشورهای بالا دست و پایین دست دو رودخانه سیر دریا و جیحون که دو منبع اصلی آب دریاچه هستند سیری رو به قهرداد و پیامدی جز خشک شدن کامل دریاچه ندارد و کمتر از یک دهه آینده کودکان آسیای مرکزی می‌بایست در حافظه کهن سالان و نقشه‌های تاریخی در جستجوی آرال باشند.

اختلافات سیاسی بین کشورها، عدم آینده نگری و فرهنگ پایین، سیستم‌های آبیاری قدیمی و پر مصرف در کنار مستهلك بودن تجهیزات انتقال آب و فقر تکنولوژیک، اقتصاد تک محصولی ووابستگی به کشت پنبه و توسعه آن در کنار عدم اعتماد به کشورهای همسایه برای تامین مایحتاج و روی آوری به کشت محصولات جدید نظیر برنج که با اکو سیستم آبی منطقه ساخته ندارد به همراه مجموعه‌ای از عوامل دیگر منجر به ناکارآمدی مدیریت و تشدید و تسریع بحران در این منطقه گردیده است، مسئله‌ای که در آینده نزدیک به مهمنترین بحران رُوپلتیکی در منطقه تبدیل خواهد شد. در این نوشتار سعی بر آن است تا بعد خسارت‌های وارد رابه این دریاچه در ۵۰ سال اخیر و بسترها ایجاد کننده ناکارآمدی مدیریت جمعی کشورهای منطقه بررسی گردد.

بسترهاي ناكارآمدی مدیريت آب در درياچه آرال

الف: ميراث شوروی مانع برای مدیريت کارآمد در دهه ۶۰ ميلادي برنامه شوروی برای به زير كشت بردن زمين هاي باير آسياي مرکزي شروع شد. در اين برنامه به دليل ماهيّت متمرکز نظام کمونيستي شوروی طرح از مسکو برنامه ريزی می گردید و يزگ هاي محيطی و توان و پتانسیل هاي موجود منطقه نادیده گرفته می شد. اولويت هاي اقتصادي نظام کمونيستي در توليد پنهانه از اين منطقه منجر به توسعه بيشتر سيسن آبیاري و افزایش سطح زير كشت اين محصول شد و به تبع اين عامل، مصرف آب در منطقه نيز افزایش يافت.

اما ميراثي که شوروی در منطقه به جاي گذاشت و پس از فروپاشی تبعات آن در گير ۵ جمهوري جانشين آن گردید سيسن يكپارچه استفاده از آب برای کشت پنهانه بود. در اين سيسن به دليل اعضويت جمهوري ها در کنفراسيون شوروی برنامه اى برای تعين حق سهم اعضا وجود نداشت. برای مثال توليد برق از آب در مناطق بالادستی صورت می گرفت و پس از آن آب برای آبیاري دشت هاي پايان دستي انتقال می یافت ولذا هيچگونه در گيری بر سر تقسيم آب وجود نداشت و سيسن يكپارچه باعث عدم نياز به قانون و دستورالعمل برای تعين ميزان برداشت مناطق از آب می شد. (See: Micklin ۱۹۲۹)

پس از فروپاشی شوروی سابق و مستقل شدن اين جمهوري ها، مسئله ميزان حق السـهم با دو مشكل روپرور گشت ابتدا اينکه کشورهای پايان دستي با در پيش گيري محافظه کاري سعي در ادامه روند پيشين و از طرف ديگر سعي در توسعه مناطق زير کشت کشاورزی نموده اند و اين در حالی بود که حقوق کشورهای بالا دستي رودخانه را نادیده گرفته و بارها نسبت به عمليات هاي ايجاد سد در مناطق بالادستی رودخانه واکنش نشان داده اند لذا سمت گيري ها در رابطه با استمرار و يا تعديل اين روش در استفاده از آب على الرغم وجود توقفات در رابطه با مسائل پيرامونی موضوع اولين عامل در عدم توافق طرفين در طرح جامع نسبت به مدیريت عقلائي و آينده نگر، با توجه به اقتضيات زیست محيطي منطقه گردیده است.

ب) آب عنصر اصلی پویایی اقتصاد در منطقه آب در آسياي مرکزي فاكتور غالب در شكل دهي اقتصاد معیشتی و ملي می باشد. ۵۰ درصد اقتصاد قرقیزستان تاجیکستان ۲۴ درصد، ازبکستان ۲۸ درصد و استگي مستقیم به آب دارد و اين آمار، سهم کشاورزی آنها از تولید ناخالص داخلی اين کشورهast است. که به طور مستقیم با آب هاي سطحی حوزه درياچه آرال در ارتباط (Dowling ۲۰۰۶: ۲۲)

اندازه واقعی خود می رسد (Malkin ۱۹۹۲، ۲۷۵) دور از ذهن نیست.

اقتصاد منطقه رابطه تنگاتنگی با درياچه آرال داشته و دارد. به عبارت ديگر رودخانه هاي متصل به درياچه که جزء حوزه آبخيزداری آرال هستند درياچه را به مهمترین عنصر در نظام زندگی اجتماعي آسياي مرکزي تبدیل کرده است. کشت پنهانه و محصولات کشاورزی که وجه قالب اقتصاد منطقه است و مهمترین عامل تشکيل دهنده تولید ناخالصي ملى در کشورهای منطقه است به وسیله آبهای سطحی انجام می گيرد و حوزه آبخيزداری آرال ۹۵ درصد آبهای سطحی را در منطقه شکل داده است (Micklin ۱۹۳۹: ۲۳).

ماهیگیری که در سالهای قبل یکی از منابع درآمد ساکنان سواحل بود هم اکنون در معرض نابودی است و از سالانه ۴۰ هزار متریک تن به کمتر از ۲ هزار متریک تن رسیده است. (the Aralsea) (۲۰۰۳)،

در کنار بحران هاي ديگر درياچه آرال مسئله شور شدن آب درياچه نيز بسیار مهم می باشد. اين درياچه که سالهاست جزء درياچه هاي آب شیرین محسوب می شده داراي اکوسیستمی متناسب و هماهنگ با درياچه هاي آب شیرین بوده است اما مسئله ورود نمک به وسیله باد و آب باران از بیابان هاي اطراف درياچه که سابقاً بستر درياچه بوده اند، اما هم اکنون به دليل پس رفت ساحل و تبخیر آب به شورهزار تبدیل شده مهمترین عامل شور شدن درياچه بوده است. گذشته از اين، ورود کم آب به درياچه که در برخی از سالها قطع نيز می گردید در کنار ميزان تبخیر زياد منطقه موجب غلظت بيشتر آب گردیده است مضافاً اينکه فعالیت هاي کشاورزی در طول مسیر رودخانه و انجام عملیات هاي زهکشي در مناطق بالادست رودخانه موجب ورود کود و مواد شيميايی و نمک به رودخانه و انتقال آن به حوزه هاي پايان دستي و نهايata درياچه شده است. (Oberhansli ۲۰۰۷: ۱۶۵ - ۱۲۳)

مسئله آب و هوا و تغييرات حادث شده پس از عقب نشيني ساحل درياچه و به وجود آمدن نمکزار و بیابان به همراه افت آبهای زيرزميني مناطق ساحلي موجب تغييرات آب و هواي و خيم تر شدن اوضاع برای سکونت در اطراف درياچه شده است که اين مسئله بر زندگی اجتماعي اطراف درياچه آرال تأثير مستقیمي گذارده است.

در يك نگاه اجمالي هم اکنون درياچه در بدترین وضعیت خود از زمان جدایی از درياچه کاسپین بزرگ قرار گرفته است. خشک شدن و منقبض شدن درياچه به همراه افزایش غلظت نمک در آب و از بين رفتن اکوسیستم گياهی و جانوری درياچه موجب مرگ درياچه در چند سال آينده خواهد شد کما اينکه هم اکنون نيز برای کسانی که درياچه با آنها ۱۰۰ کيلومتر فاصله گرفته و زمانی از ساحل نشينان محسوب می شده اند از بين رفته است.

شکننده در اقتصاد این کشورها و درآمد پایین گردیده است کما اینکه مصرف آب در صنعت توان در آمدزایی بیشتری برای منطقه داشت اما به واسطه نبود زیر ساختها و تکنولوژی در توسعه صنعت منطقه روی آوری به کشت بیشتر، برای درآمد بیشتر شده است که این مسئله نیز بر منابع آبی فشار بیشتری وارد نموده است برای مثال در بین سالهای ۱۹۹۰-۴ میلیون متر مکعب کاهش یافت اما در همین مدت زمین های کشاورزی حدود ۷۰۰ هزار هکتار افزایش یافت. (spoor, ۱۹۹۲: ۴۶)

مسئله بعدی مؤثر در مدیریت آب با توجه به اقتصاد تک محصولی منطقه، برنامه ها برای رهایی از فشار اقتصاد متکی بر کشت پنبه و روی آوری برای تنوع کشت برای بدست آوردن استقلال wold محصولات غذایی چون گندم و برنج متمنز است. (Bank ۱۹۹۶, ۲۲) این مسئله با توجه به پر مصرف بودن اقلام جایگزین در مقایسه با پنبه فشار بیشتری به منابع آبی وارد می سازد و از طرف دیگر انعطاف را بر سر تعیین یک رژیم حقوقی اعادلانه در استفاده از آب دریاچه آرال با مشکل مواجه می سازد.

د: توزیع نامتوان آب در منطقه و ناکارآمدی مدیریت عامل دیگر در ناکارآمدی مدیریت حوزه آبی دریاچه آرال توزیع نامتوان منابع آبی در منطقه است. دو کشور تاجیکستان و قرقیزستان، که به واسطه قرار گرفتن در مناطق کوهستانی هندوکش و پامیر که از مناطق مرتفع جهان محسوب می شود تأمین کننده آب حوزه آبی دریاچه آرال می باشد. رودخانه های نوآزان و سیحون از قرقیزستان دو شریان اصلی تأمین آب منطقه و دریاچه آرال از این دو کشور سرچشم مگرفته است. و این در حالی است که نقش ترکمنستان، ازبکستان و قراقستان در تأمین آب بسیار ناچیز است.

رودخانه های نوآزان و سیحون از قرقیزستان سهم تولید آب با ۷۵ درصد حجم کل آب متعلق به تاجیکستان است و این در حالی است که در ترکمنستان و ازبکستان علی الرغم تولید کمتر از ۳ و ۹ درصد، بیشترین استفاده از آب را دارند.

(Net waterinto.Ca www.) باز به ترتیب ۸/۳۵ و ۲/۴۸) در صد از آب را مصرف می نمایند و تاجیکستان تنها ۱۵ درصد از حجم آب را مصرف می کند (Sehring: ۲۰۰۷, ۲۵۱) در مورد سیحون نیز وضعیت به همین ترتیب است متنهی با این تفاوت که در سیحون قراقستان جای ترکمنستان را می گیرد. قرقیزستان ۷۴ درصد از آب این رودخانه را تأمین می کند اما مصرف این کشور کمتر از یک درصد حجم آب است و این در حالی است که ازبکستان ۵۰ درصد و قراقستان ۴۲ درصد از آب این رودخانه را به خود اختصاص داده اند (ibid; ۲۵۱).

این توزیع نامتوان که بخشی از آن تحت تأثیر ساختار ژئومورفولوژی منطقه و بخش دیگر تحت تأثیر عدم پتانسیل

گذشته از این کشوری مانند ترکمنستان که صادر کننده نفت و گاز در منطقه است برای تأمین ۹۷ درصد از آب مصرفی خود به حوزه آبی دریاچه آرال وابسته است و یا ازبکستان نیز وضعیتی مشابه با ترکمنستان دارد و در عین حال این دو کشور بیشترین مصرف را در شرایط کنونی از حوزه آبی دریاچه آرال دارند و هر گونه تغییر قطعاً به کاهش سهم آنها منجر خواهد شد لذا کارشناسی های برای مدیریت واحد بر اساس تقاضای عادلانه با در نظر گیری شرایط زیست محیطی منطقه و سهم کشورهای دیگری چون افغانستان، تاجیکستان و قرقیزستان همواره از طرف سه کشور ترکمنستان، ازبکستان و قراقستان در جریان بوده است.

ویزگی دیگر نظام آبی دریاچه آرال، مسئله عمل در قاعده بازی، با حاصل جمع صفر است چرا که استفاده هر طرف از آب مساوی باز بین رفتن فرصت استفاده برای دیگری است این مسئله منجر به این شده که در یک تحقیق علمی در رابطه با عوامل ایجاد کننده تنش بین کشورهای منطقه بعد از عوامل قومی آب با امتیاز ۷۵ درصد بیشترین پتانسیل را در شروع یک در گیری داشته باشد (NourzHanov: ۲۰۰۹: ۹۹)

میزان مصرف آب بین کشورهای بالادستی یا تولید کننده و کشورهای پایین دستی هیچگونه تناسبی ندارد از مجموع آبهای سطحی در جریان در منطقه نزدیک به ۹۰ درصد را سه کشور پایین دستی مصرف می کنند که در خود این گروه نیز ازبکستان دو برابر مجموع دو کشور دیگر مصرف آب دارد. (world bank, ۱۹۹۶)

این مسئله قطعاً در آینده موجب اختلافات عدیدهای می گردد و كما اینکه هم اکنون نیز مخالفت های زیادی پیرامون موضوع مطرح می باشد لذا می توان نتیجه گرفت این نظام توزیع ناعادلانه آب و وابستگی شدید به آن، در کنار محافظه کاری کشورهای پایین دستی در حفظ شرایط موجود یکی دیگر از عوامل بسترساز ناکارآمدی مدیریت در این دریاچه گردیده است.

چ: اقتصاد تک محصولی و ناکارآمدی مدیریت در دوره شوروی به واسطه نیاز به مواد خام و کشاورزی در طرح سراسری شوروی مبنی بر تقسیم وظایف بین جمهوری ها، به منطقه آسیای مرکزی وظیفه تولید مواد خام و کشاورزی و به ویژه کشت پنبه محلول گردیده به دنبال این موضوع کشت پنبه به طور وسیع در این منطقه با استفاده از یکپارچه سازی سیستم آبیاری کل منطقه در سطح کلان شروع شد و در طول ۷ دهه حاکمیت شوروی بر منطقه این رویه ادامه داشت و منجر به تولید ۹۰ درصد از پنبه مورد نیاز شوروی گردید (Sinnott: ۱۹۹۲)؛ کشت وسیع پنبه اقتصاد این منطقه را به اقتصادی تک محصولی مبدل نمود، امری که به دلیل وابستگی این اقتصادها به آب، موضوع مدیریت آب را پیچیده تر کرده است.

اقتصاد تک محصولی مبتنی بر کشت پنبه مجهرز به وضعیتی

۱-۲ درجه افزایش یافته است و این مسئله بر روی سیستم بارندگی، تبخر و ایجاد یخچال‌ها تأثیر مستقیمی گذاشته است. (۳۰۸-۲۸۵:۲۰۰۵,Lioubitmseva)

اما در کمیته آب سنجی ازبکستان، از وضعیت بد انتقال آب از دو رودخانه اصلی منطقه خبر می‌دهد که حکایت از افت ۱۵ تا ۲۰ درصد آب هر دو رودخانه دارد. (Rokhmatulaev, ۲۰۱۰)

(۳۰۸)

بنابراین کاهش میزان آب در مقابل افزایش مصرف آب در دو حوزه کشاورزی و شهری فشار بیشتری را برای تصمیم‌گیری در خصوص تبیین رژیمی مبتنی بر عدالت در حوزه آرال وارد نموده است.

ز: اختلافات سیاسی بین کشورها و رواج بی اعتمادی اختلافات قومی مهمترین عامل در به وجود آوردن تنש‌های منطقه‌ای در آسیای مرکزی بوده است (Nourzhanov, ۲۰۰۹) و بیشترین پتانسیل در ایجاد چنین درگیری‌هایی به شرح زیر است:

قراقستان	قرقیزستان	۲/۰۸
قراقستان	تاجیکستان	۰/۷۶
تاجیکستان	ازبکستان	-۱/۱۷
قرقیزستان	تاجیکستان	-۱/۴۲
قرقیزستان	ازبکستان	-۱/۵۰
قراقستان	ازبکستان	-۱/۵۲

خوشبین‌ترین وضعیت (۴) بدترین وضعیت (۴) (Ibid)

وجود اختلافات بین تاجیکستان و ازبکستان بر سر تحولات روی داده در استان خجند و ادعای آنها مبنی بر حمایت ازبکستان از سرمهنگ محمود خداداردیف از این دست نمونه‌هاست. ترکمنستان و قراقوستان نیز ادعاهایی نسبت به ازبکستان دارند و ترکمنستان نیز نسبت به قراقوستان ادعای ارضی دارد. (۳۷۱-۳۰:۲۰۰۱, ALLison)

گذشته از مسائل تاریخی مربوط به میراث شوروی در منطقه مبنی بر تقسیم منطقه بر اساس قومیت‌ها، مسئله هویت‌سازی جمهوری‌های آسیای مرکزی و تأکید بر شخصیت سازی تاریخی نیز به دلیل ناهمگونی مرزهای باستانی مورد تأکید این

استفاده و جذب آب در پروسه تولید در کشورهای بالادستی و بخشی نیز از میراث استفاده یکپارچه و سنت سهم بیشتر کشورهای پایین دستی علی الخصوص ازبکستان است یکی دیگر از موانع برقراری یک رژیم عادلانه در برداشت از آب در حوزه دریاچه آرال می‌باشد.

(۴) افزایش جمعیت و نیاز بیشتر به آب

مسئله افزایش جمعیت و رشد شهرنشینی در سراسر جهان یکی از عوامل مصرف جهانی بیشتر از منابع کره زمین است که آسیای مرکزی نیز از این قاعده مستثنی نمی‌باشد. جمعیت این کشورها، به سرعت در حال افزایش است برای مثال در ازبکستان از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۸ دو میلیون نفر بر جمعیت کشور افزوده شده و یا فرقیستان در سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۳ دارای نرخ رشد جمعیتی بالغ بر ۱۸/۵ درصد بوده است.

(www.indexmundi.com) اما متأسفانه مشکل بزرگتر این منطقه ۲ عامل است ابتدا افزایش جمعیت در مناطق کشاورزی مانند دره فرغانه می‌باشد که منجر به مشکلات بهداشتی و زیست محیطی نسبت به رودخانه گردیده است و فشار جمعیت منجر به فشار بیشتر به آب و اکوسيستم منطقه گردیده است.

مسئله دوم افزایش شهرنشینی است که همراه با افزایش مصرف و تقاضای بیشتر می‌شود و فعالیت‌های شهرنشینی منجر به افزایش مصرف آب، مازاد بر مصرف کشاورزی خواهد شد. هم اکنون ۴۹ درصد جمعیت ترکمنستان شهرنشین هستند و نرخ رشد شهرنشینی در این کشور به اندازه ایران یعنی ۲/۲ درصد است و یا این عدد برای قراقوستان و ازبکستان به ترتیب ۵۸ و ۳۷ درصد است و این در حالی است که در کشورهای بالادستی شهرنشینی کمتر رواج دارد مضافاً اینکه جمعیت نیز به مراتب کمتر است (ww.CIA.Gov) اگر چه میزان شهرنشینی منطقه از متوسط جهان کمتر است اما پتانسیل و ظرفیت گسترش شهرنشینی و به وجود آمدن کلان شهرها در منطقه به غیر از قراقوستان و شرایط خاص این کشور وجود ندارد لذا گسترش شهرنشینی موجب فشار بیشتر و تقاضای بیشتر برای مصرف آب است لذا این مسئله روند تصمیم‌گیری را پیچیده تر می‌نماید و تعیین رژیم حقوقی را با مشکل مواجه می‌نماید.

و: تغییرات زیست محیطی و گرمایش جهانی زمین مختصان معتقدند که در این منطقه گرم شدن جهانی زمین تأثیرات قابل ملاحظه‌ای بر منطقه گذاشته است. میزان بارندگی در سلسله کوههای تیان‌شان و پامیر کاهش یافته است و نشانه ملموس آن نیز کاهش یخچال‌های طبیعی در این منطقه است (۵۳-۲۰۰۷:۴۰, Hegg). این یخچال‌های طبیعی منبع اصلی تغذیه آبی منطقه محسوب می‌شوند. محققان اعتقاد دارند که در آسیای مرکزی در طول قرن بیستم دمای سراسر هوا بین

شود که در یک پروسه ۳۰ ساله میزان آب دریاچه را به ابتدای دوره استقلال برسانند که در این صورت کمک بزرگی به احیای دوباره اکوسیستم دریاچه خواهد شد.

از آنجا که در این نوشتار بسترها به ترتیب الف - میراث شوروی ب - وابستگی به آب - ج - اقتصاد تک محوری د - توزیع نامتوان آب در منطقه ه - افزایش جمعیت و نیاز بیشتر به آب و تغییرات زیست محیطی و گرمایش زمین و درنهایت اختلافات قومی و سیاسی در منطقه تشخیص داده شد. هر کدام از این عوامل، دلیل فعل بودن و چند وجهی بودن بر عناصر دیگر تأثیر و آنها را تقویت می کند و تقریباً هیچکدام از این بسترها در تضاد با هم نیستند همین خصیصه باعث افزایش تأثیرگذاری بر الگوهای تصمیم‌گیری در آسیای مرکزی شده است. برای مثال مسئله افزایش جمعیت، تغییرات زیست محیطی و گسترش کشاورزی دارای رابطه همپوشانی هستند و مکمل هم در پیچیده نمودن اوضاع مدیریتی حوزه آبی آرال گردیده اند. اگر چه تفکیک عناصر مطرّح شده تقریباً نیاز به موشکافی و دقیق نگری در تأثیرات حاصله از این بسترها در حوزه های خاص تصمیم‌گیری داشت لذا، تقسیم‌بندی ها صرفاً تقسیماتی نسبی هستند و نویسنده معتقد است که قطعاً بسترها و اگرای دیگری مؤثر در تصمیم‌گیری کشورها پیرامون مسائل حوزه آبی وجود دارد که از چشم نویسنده پنهان مانده است اما تلاش نگارنده بیشتر تحلیل ماهوی و پرداختن به ویژگی های ژئوپلیتیکی منطقه از نگاه تأثیر عوامل ژئوپلیتیک آب بر تصمیم‌گیری و ناکارآمدی مدیریت در مهار بحران دریاچه آرال بوده است.

همانطوریکه در قسمت های قبل توضیح داد شد رهبران این کشورها می بایست میزان آب در ابتدای دهه ۹۰ را مبنای قرار داده و در یک پروسه ۳۰ ساله در جهت دهنده این مقصود برنامه ریزی نمود و این دولت ها می بایست نهادی مستقل از دخالت اعضا و در رابطه تنگاتنگ با نهادهای بین المللی چون سازمان ملل و با قابلیت اعمال نفوذ مؤثر در فعالیت دولتمردان و مردم و تأسیس صندوقی در کنار این نهاد و یا زیر مجموعه این نهاد با هدف قیمت گذاری بر کل پروسه انتقال آب و مصرف آب و حتی برای استفاده از آب برای تولید برق و مدیریت مالی این پروسه باشد ایجاد کنند هم اکنون نهادها و کوانسیون هایی برای دموکراتیک، این منطقه ایجاد شده اند اما به دلیل فقدان روحیه دموکراتیک، این نهادهای ابزار و اقتدار لازم برای مدیریت مؤثر نیستند.

در صورت تأسیس چنین نهادی حتی با درآمد حاصله می توان در صدد تغییر اوضاع اجتماعی و سرمایه گذاری در بخش های رفاهی و بهداشتی منطقه نیز اقدام کرد کما اینکه "مقام" (قانون) موجود در حقوق دریاها برای مدیریت دریاها می تواند نمونه خوب و عملی ای برای الگوبرداری باشد.

جمهوری ها، موجب ایجاد اختلافاتی گردیده است برای مثال قراق ها مدعی اند که پایتخت ازبکستان جزء سرزمین اوش بزرگ بوده است و یاد را در چنین ادعاهایی از سوی تاجیکستان در ارتباط با قلمرو سامانیان نیز مطرح می گردد. لذا مسئله اختلافات سیاسی موجب واگرایی شده است. مؤسسه صلح آمریکا در یافته های پژوهشی خود اذعان کرده که مشکلات آسیای مرکزی عبارتند از:

- الف: فقدان انسجام ملی به جهت منازعات قومی
 - ب) فقدان کثرت گرایی سیاسی - اجتماعی به جهت گرایش های تمرکز گرا و انحصار گرا
 - ج) ضعف شدید بوروکراسی به جهت فقدان تنوع و تفکیک در نقشه ها
 - د) فقدان تساهل و مدارای سیاسی
- (ه) ستی بودن مبنای مشروعیت (سیف زاده، ۱۳۷۷: ۱۲۶)
- همانطور که مشاهده می شود فرهنگ سیاسی رایج در آسیای مرکزی مسبب عدم همکاری و روحیه مشارکت در ایجاد رژیم حقوقی می شود و عناصری چون فقدان تساهل و مدارای سیاسی و فقدان انسجام ملی به جهت منازعات قومی تأثیر مستقیمی بر تصمیم گیری بر حوزه آبی دریاچه آرال می گذارد.

نتیجه گیری:

حوزه آبی دریاچه آرال به عنوان کانون یکی از وخیم ترین بحران های زیست محیطی در حال حاضر در جهان می باشد. این دریاچه چهارمین دریاچه بزرگ جهان در چند قدمی خشک شدن و سپرده شدن به حافظه تاریخ قرار دارد و نشان دهنده اوج تأثیر منفی فعالیت های بشر بر طبیعت است. فعالیتی که در طول پنج دهه با هدف کسب سود و بناء بر مصالح ملی منجر به چنین ضایعه ای بزرگ بر اکوسیستم منطقه گردیده است. بحران زیست محیطی دریاچه آرال با خشک شدن دریاچه پایان نمی پذیرد. بلکه شروع دوره ای جدید از بحران های ناشی از خشک شدن خواهد بود. بحران هایی نظیر تغییرات آب و هوایی، بی کاری، مشکلات اقتصادی، از بین رفتن منابع آب زیرزمینی، بیابان زا شدن منطقه، گرد و غبار و نمک زا شدن آب و باد منطقه در کنار مسائل بهداشتی و تأثیراتی که بر سلامتی مردم منطقه گذاشته می شود.

اگر چه بازگشت میزان آب دریاچه به سطح دهه ۱۹۶۰ تقریباً غیرممکن است اما تلاش های می بایست به سمت جلو گیری از پیشرفت بحران و خیم تر شدن وضعیت دریاچه هدایت شود. این نوشتار در صدد بود تا بسترها مانع در تحقق همگرایی برای مدیریت کارآمد آب در دریاچه آرال را معرفی نموده تا برنامه ریزان بتوانند با شناخت این بسترها اهداف را ترسیم نمایند. نگارنده معتقد است که تلاشها می بایست حول این هدف برنامه ریزی

فهرست منابع

- سیف‌زاده، حسین، (تابستان ۱۳۷۷)؛ آسیای مرکزی: همگرایی منطقه‌ای، توسعه ملی و نقش ایران در آن، مجله دانشکده حقوق و علم و شماره ۴۰ the Aral Sea and South Prearalie. Published by Scientific information Center ICWC (۲۰۰۳) .Monograph South Parallie New Prospective the Central Asian Security: the New International (۲۰۰۱ Allison, Roy and Lena Janson , (March .Context,Royal Institute of International of affair Dowling , Malcolm and Caneshan Wignargja , Central Asia's Economy: Mapping Future Central Asia- Caucasus Institute Silk Rood Studies Program, Available from ,۲۰۱۵ Prospects to .۷۹-۹۵۴۷۳-۹۱ :www.Silk Rood.Org.ISBN Modelling of Hidrological Response to Climate and Land Cover Change in ,(۲۰۰۳) Hagg w,Braun .Glacierized Central Asian Catchments Impact of Climate and land Cover Changes in Arid Lands of ۲۰۰۵,Lioubi ,Mtseva E; Cole R; Adams Rahmafullaev,Shavhat ,and Others,Tact and Perspectives , ۱۷۶۲۲۰۵ Central Asia J Arid Environ .of Water Rescores The Water Management Crisis in Soviet Control Asia, Final Report to (۱۹۶۹ MickLin, Philip, (junc National Council For Soviet and East Europein Research,Western Michigan Universits the Aral Crisis:Introduction To the Special Issus; Post – Soviet Geography,(۱۹۹۲) Micklin,Philip,P .(۵)No ۳۳ vol Changing jecurity threat Participation in Central Asia, (۲۰۰۹ ,Nourzhanov, Kirill, (March \ No ۶۳ Australian journal of International Affair,Vol Climate (۲۰۰۷) , Obrehansli, Hedi and Nikolaus Boroffka Philipe Sorrel. Segey Keivonogov Years and Past Economic and Irrigation Activities in Aral Sea ۲۰۰۹ Variability During the Past .۲۱ Basin Erring Drainage System Vol Irrigation Reform in Kyrgyzstan and Tajikistan Erring Draining System, (۲۰۰۷) Sehring, Jenniver .۲۰۰۷by SpringerScience=Business Media B.V۲۰۰۷October۲۶ Published Online ,۲۱ Vol the Physical Geography of Soviet Central Asia and Central Asia and the (۱۹۹۲) , Sinnott, Peter Aral Sea Problem, Regional Background Copyright of Geographical Perspectives of Rutledge .Publication a) the Aral Sea Basin (Crisis: Transition on Environment in Former Soviet ۱۹۹۸) Spoor, Max Institute of Social Studies Published by Blackwell,۲۹.Central Asia. Development and Change Vol .!jfukc Cowley RD.oxford Ox۴ ۱. Publishers Ltd Came , ۲۰۱۰ and the Future Scenario for ۱۹۹۲,۱۹۸۵ Adjusted Data for the Year (۱۹۹۸) ,Spoor, Max From the German Aerospace Center (DLR) Available From www.Dfd.Dir.De/app/Land/aralsee/ ohronlology/html Developing a Regional Water Management Strategy: Issues and (۱۹۹۶ World Bank, (April .Workplan'ASBPTechnical Paper Series Washington and Tashkent:The World Bank www.Cawater–intoNet/aval/figure.Html www.CIA.gov/Library/publication/the world faebook/induxhtml www.Indexmundi.Com/Population/Central Asia